

Τι λεβεντιά είχαν οι Άγιοι (Άγιος Παΐσιος)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέροντα, σκέφτομαι ότι, αν έβλεπα τον τροχό της Αγίας Αικατερίνης, θα πέθαινα από τόν φόβο μου! – Άμα πέθαινες, πρίν σε ανεβάσουν στον τροχό, καλά θά ήταν θά ήταν ευλογία από τόν Θεό.

Άλλα άν τυχόν ανέβαινες εκεί καί δυσκολεύόσουν, εκείνο θά ήταν το βάσανο. Οί Μάρτυρες είχαν καλή διάθεση, βοηθούσε καί ό Χριστός καί άντεχαν στους πόνους. Τί αγάπη είχαν οί άγιοι Μάρτυρες για τόν Χριστό, τί λεβεντιά!

Ή Αγία Σολομονή μέ τά επτά παιδιά της[1], ενας-ενας, μαρτύρησαν όλοι. Ό Άγιος Λογγίνος[2] έκανε τραπέζι σ' αυτούς πού πήγαν νά τόν συλλάβουν καί τους φιλοξένησε.

Εκείνοι βιάζονταν νά τους δείξη ποιος είναι ό Λογγίνος, για νά τόν αποκεφαλίσουν καί εκείνος τους έλεγε: «Θά σας τόν δείξω!». Όταν τους είπε ότι είναι ό ίδιος, εκείνοι δίστασαν, άλλα ό Άγιος Λογγίνος τους παρακάλεσε νά εκτελέσουν την εντολή πού είχαν, καί έτσι τόν αποκεφάλισαν.

Καί ό Άγιος Γεδεών ό Καρακαλληνός[3] τί καρτερία είχε! «Πάρτε το χέρι, είπε στους δήμιους, πάρτε καί το πόδι, πάρτε καί τήν μύτη. Για νά μην τά πολυλογώ,

πάρτε τα όλα!». Φοβερό!

Άλλα, για να φθάση ο άνθρωπος σ' αυτό το σημείο, πρέπει να μην αγαπάη τον εαυτό του και να αγαπάη

τόν Θεό. Η μητέρα μπαίνει μέσα στην φωτιά, για να σώση το παιδί της. Επειδή η αγάπη της είναι ισχυρότερη από το κάψιμο της φωτιάς, δεν καταλαβαίνει πόνο.

Η αγάπη για το παιδί της σκεπάζει τον πόνο. Πόσο μάλλον η αγάπη για τόν Χριστό!

Για τόν Άγιο πού προχωρεί στο μαρτύριο, η αγάπη του για τόν Χριστό είναι ανώτερη από τον πόνο, γι' αυτό και τόν εξουδετερώνει. Το μαχαίρι του δημίου το ένιωθαν οι Μάρτυρες γλυκύτερο και από τό δοξάρι του βιολιού.

Όταν φούντωση η αγάπη για τόν Χριστό, τότε τό μαρτύριο είναι πανηγύρι· ή φωτιά ανακουφίζει καλύτερα από λουτρό, γιατί τό κάψιμο χάνεται από τό κάψιμο της θείας αγάπης. Τό γδάρσιμο είναι χαίδεμα.

Ο θεός έρωτας παίρνει τήν καρδιά, παίρνει και τό μυαλό, καί τρελλαίνεται ο άνθρωπος. Δεν καταλαβαίνει ούτε πόνο ούτε τίποτε, γιατί ο νους του είναι στον Χριστό καί πλημμυρίζει ή καρδιά του από χαρά.

Πόσοι Άγιοι πήγαιναν στό μαρτύριο καί ένιωθαν τέτοια χαρά, λες καί πήγαιναν σέ πανηγύρι! Ο Άγιος Ιγνάτιος[4] έτρεχε στό μαρτύριο και φώναζε: «Αφήστε με να μαρτυρήσω, αφήστε με να με φάνε τά θηρία».

Τήν χαρά πού ένιωθε εκείνος δεν τήν αισθάνεται ούτε ένας νεαρός ερωτευμένος πού λέει: «Θέλω αυτήν να παντρευτώ καί δεν υπολογίζω κανέναν, ούτε μάνα ούτε πατέρα». Από τήν τρέλλα του ερωτευμένου μεγαλύτερη ήταν ή «τρέλλα» του Αγίου Ιγνατίου.

Όλοι οι Άγιοι αγωνίσθηκαν για τήν αγάπη του Χριστού. Οι άγιοι Μάρτυρες έχυσαν τό αίμα τους, οι Όσιοι Πατέρες έχυσαν ιδρώτες καί δάκρυα, έκαναν πνευματικά πειράματα στον εαυτό τους, σάν καλοί βοτανολόγοι, ταλαιπωρήθηκαν οι ίδιοι από αγάπη προς τόν Θεό καί προς τήν εικόνα του Θεού, τόν άνθρωπο, για να μας αφήσουν τις πνευματικές τους συνταγές.

Έτσι προλαβαίνουμε το κακό ή θεραπεύουμε μια πνευματική αρρώστια μας καί αποκτάμε υγεία καί, εάν φιλοτιμηθούμε να τους μιμηθούμε στους αγώνες, μπορούμε ακόμη καί να αγιάσουμε.

Δεν συγκρίνονται, φυσικά, όλοι οι αγώνες των Όσίων, οι νηστείες, οι αγρυπνίες κ.λπ., ούτε καί τα βασανιστήρια όλων των αγίων Μαρτύρων μέ το Πάθος του Κυρίου μας, διότι όλους τους βοηθούσε ο Χριστός θεϊκά, καί γλυκαίνονταν οι πόνοι τους από τήν μεγάλη Του αγάπη.

Στον εαυτό Του όμως ο Χριστός δεν χρησιμοποίησε καθόλου τήν θεϊκή Του δύναμη καί υπέφερε τον πολύ πόνο στο ευαίσθητο Σώμα Του από τήν πολλή αγάπη προς το πλάσμα Του.

Αυτήν τήν αγάπη του Χριστού προς τον άνθρωπο εάν αισθανθή κανείς, τότε μόνο θά είναι καί εσωτερικά πραγματικά άνθρωπος.

Αλλιώς θά είναι πιο αναίσθητος καί από τά δημιουργήματα τού Θεού, αφού ό ήλιος αισθάνθηκε το Πάθος τού Κυρίου καί σκοτείνιασε, γιατί δέν άντεχε νά το βλέπη. Ή γη, καί αυτή τρόμαξε, όταν το είδε.

Οι πέτρες, καί αυτές κομματιάσθηκαν. Οι τάφοι, καί αυτοί σείσθηκαν τόσο δυνατά, πού ξύπνησαν πολλούς κεκοιμημένους από χρόνια καί τους έβγαλαν έξω νά διαμαρτυρηθούν γιά τήν αχάριστη αυτή συμπεριφορά τών ανθρώπων προς τον Ευεργέτη καί Λυτρωτή τους Θεό.

1. Ή μνήμη τους εορτάζεται τήν 1η Αύγουστου.
2. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 16 Οκτωβρίου.
3. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 30 Δεκεμβρίου.
4. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 20 Δεκεμβρίου.

Απόσπασμα από τις σελίδες 237 -239 του βιβλίου:

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΛΟΓΟΙ Β΄

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγές: artoklasia.blogspot.ca- agapienxristou.blogspot.ca-anavaseis.blogspot.com